

Sygn. akt I C 60/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 13 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kolbuszowej Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jerzy Czownicki

Protokolant: st. sek. sąd. Bożena Gotkowska

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2016 r. w Kolbuszowej

na rozprawie

sprawy z powództwa: G. W.

przeciwko: (...) S.A. w W.

o: zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda G. W.:

- kwotę 18.000,00 zł (słownie: osiemnaście tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty,

- kwotę 21.514,00 zł (słownie: dwadzieścia jeden tysięcy pięćset czternaście złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty,

- kwotę 13.564,00 zł (słownie: trzynaście tysięcy pięćset sześćdziesiąt cztery złote) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 lutego 2015 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda G. W. kwotę 5.543,00 zł (słownie: pięć tysięcy pięćset czterdzieści trzy złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego,

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kolbuszowej kwotę 252,40 zł (słownie: dwieście pięćdziesiąt dwa złote czterdzieści groszy) tytułem kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa,

IV. oddala powództwo w pozostałej części.

Sędzia Sądu Rejonowego

J. C.

sygn. akt I C 60/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Kolbuszowej z dnia 13 kwietnia 2016 r.

Powód G. W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 18.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę z ustawowymi odsetkami od dnia 1 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 36.142,00 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od kwoty 22.578,00 zł od dnia 1 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty i od kwoty 13.564,00 zł od dnia 8 lutego 2015 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 4 kwietnia 2014 r. w miejscowości K., kierujący samochodem osobowym J. K. nieumyślnie naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że wyjeżdżając z drogi podporządkowanej wymusił pierwszeństwo przejazdu, w wyniku czego doprowadził do zderzenia z prawidłowo jadącym motocyklem, kierowanym przez G. W.. Postępowanie przygotowawcze prowadzone w sprawie zostało umorzone w związku ze śmiercią kierującego samochodem, któremu przedstawiono zarzuty w sprawie.

Z miejsca wypadku powód przewieziony został do Wojewódzkiego Szpitala im. (...) z Z. (...) w T. gdzie na oddziale (...) rozpoznano u niego złamanie kostek podudzia lewego ze zwichnięciem bocznym stawu kolanowego i głębokie stłuczenie skóry okolicy stawu skokowego. Zastosowano zamknięte nastawienie zwichnięcia kostki, otwarte nastawienie kości piszczelowej/strzałkowej z wewnętrzną stabilizacją oraz nastawienie kostki w trybie operacji ze znieczuleniem podpajęczynówkowym. Powodowi założono gips na kończynę dolną na okres 6 tygodni, a następnie ortezę do 4 lipca 2014 r.. Po wyjściu ze szpitala powód rozpoczął leczenie w (...). Powód ponownie był w szpitalu w dniach 29 – 31 lipca 2014 r. gdzie przeprowadzono operacyjne usunięcie zespolenia wewnętrznego kości piszczelowej/strzałkowej.

Oba pobyty w szpitalu wiązały się dla powoda z licznymi ujemnymi doznaniem i dyskomfortem fizycznym oraz psychicznym. Poddawany był licznym, nieprzyjemnym i bolesnym badaniom oraz zabiegom. Stosowano wobec niego intensywną farmakologię, która nie pozostaje bez wpływu na organizm człowieka. Doznane w wyniku wypadku obrażenia ciała były źródłem intensywnych dolegliwości bólowych.

Powód prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) – Firma (...). Działalność ta była zawieszona od września 2013 r. z uwagi na 6-miesięczny pobyt poszkodowanego w (...). W dniu wypadku powód był w urzędzie i dokonał odwieszenia działalności. (...) tej de facto nie podjął z uwagi na wypadek, który wydarzył się w drodze do pracy.

W wyniku utraconej zdolności do pracy w okresie od 4.04.2014 r. do dnia 31.12.2014 r. powód utracił dochody na kwotę 35.022,00 zł.

Powód w zgłoszeniu szkody wskazywał, iż wymagał opieki i pomocy sprawowanej przez osoby trzecie w okresie 186 dni, ostatecznie zgodził się co do przyjętego okresu wynoszącego 70 dni. U. S., siostra powoda sprawowała opiekę nad powodem w wymiarze co najmniej 3 godzin na dobę.

Pismem z dnia 27 października 2014 r. powód zgłosił szkodę pozwanemu domagając się uznania i wypłaty kwot: 50.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego, 7.920,00 zł tytułem odszkodowania związanego z kosztami opieki i pomocy osób trzecich, 257,00 zł tytułem odszkodowania w związku z kosztami przejazdów na leczenie i rehabilitację, 146,39 zł tytułem odszkodowania w związku z poniesionymi kosztami leczenia oraz 21.458,00 zł tytułem odszkodowania za utracone dochody. Pozwany pismem z dnia 27 listopada 2014 r. uznał i wypłacił kwoty: 12.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, 560,00 zł tytułem odszkodowania związanego z kosztami pomocy i opieki osób trzecich, 257,00 zł tytułem odszkodowania w związku z kosztami przejazdów na leczenie i rehabilitację oraz 146,39 zł tytułem odszkodowania w związku z poniesionymi kosztami leczenia. Pozwany odmówił uznania roszczenia z tytułu utraconego dochodu, twierdząc, że nie zostało należycie udowodnione, iż z dniem 4.04.2014 r. powód wznowił prowadzenie działalności. Pismem z dnia 7 stycznia 2015 r. powód zgłosił pozwanemu roszczenie zapłaty dalszej kwoty 17.166,00 zł tytułem utraconych dochodów za okres od 12 września 2014 r. do 31 grudnia 2014 r. . Pismem z dnia 20 stycznia 2015 r. pozwany ponownie odmówił uznania tego roszczenia, twierdząc, że przedłożona dokumentacja szkodowa nie potwierdza by na skutek zdarzenia komunikacyjnego powód utracił dochody w żądanej wysokości.

Powód powołał się na dokumenty zalegające w aktach szkody pozwanego nr 2014-29- (...) oraz dołączył zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach, zeznania o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za rok 2013 i 2014 PIT 28, wyciągi z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz zaświadczenie Ośrodka Pomocy (...) w M. o wysokości stawek za usługi opiekuńcze.

Pozwany (...) Towarzystwo (...) S.A. V. (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania kwestionując roszczenia zgłaszane przez powoda tytułem zadośćuczynienia – co do wysokości, tytułem odszkodowania za koszty opieki i pomocy osób trzecich – co do wysokości oraz tytułem odszkodowania za utracony dochód – co do zasady i wysokości.

Sąd ustalił, co następuje :

Bezspornym w sprawie jest, że w dniu 4 kwietnia 2014 r. doszło od wypadku, w którym powód G. W. kierując motocyklem doznał obrażeń ciała w postaci zwichnięcia stawu skokowego lewego ze złamaniem kostek goleni lewej oraz głębokiego stłuczenia skóry stawu skokowego lewego. W związku z odniesionymi obrażeniami ciała powód był dwukrotnie hospitalizowany. W dniach od 4-8 kwietnia 2014 r. w szpitalu w T. w trybie pilnym wykonano nastawienie zwichnięcia stawu skokowego lewego i zespolenie kostki przyśrodkowej oraz stabilizację więzozrostu piszczelowo-strzałkowego lewego. Powód był unieruchomiony opatrunkiem gipsowym przez 6 tygodni a od dnia 4 lipca 2014 r. stosowano ortezę unieruchamiającą. Następnie w czasie pobytu w dniach 29-31 lipca 2014 r. usunięto materiał zespalający. Leczenie i usprawnianie zakończono w dniu 31 grudnia 2014 r. (opinia biegłego k. 101-107).

Powód wymagał opieki osób trzecich, którą w rzeczywistości wykonywała siostra powoda U. S. (zezn. świadka k.76)

W dniu zdarzenia powód wznowił wykonywanie prowadzonej działalności gospodarczej jako (...) -Firma (...) zawieszonyj uprzednio od dnia 2 września 2013 r. (wydruk z CEIoDG k. 25 i 26).

W okresie od dnia wypadku do zakończenia leczenia powodowi zostały wypłacone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zasiłki w łącznej kwocie 7857,58 zł (zaświadczenie k.18).

Pozwany (...) Towarzystwo (...) S.A. V. (...) w W. przyjął swoją odpowiedzialność w oparciu o polisę sprawcy wypadku KM- (...) i przyznał powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 12.000,00 zł oraz tytułem odszkodowania związanego z dojazdami kwotę 257,00 zł, leczeniem 146,39 zł i opieką osób trzecich 560,00 zł (akta szkody k.22).

Żaden z dowodów z dokumentów jak też opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii dr nauk med. A. P. nie były przez strony kwestionowany a złożone zeznania przez świadka U. S. oraz powoda stanowiły ich logiczne i spójne uzupełnienie.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo zasługuje na uwzględnienie w znacznej większości.

Zważywszy na treść żądania pozwu materialnoprawną podstawę roszczenia powoda stanowi art. 444 kc i art. 445 kc.

Przy odszkodowaniu przesłanką jest wystąpienie szkody, czyli - najprościej rzecz ujmując - niekorzystnej zmiany statusu majątkowego osoby poszkodowanej, stanowiącej zwykle (normalne) następstwo czynu. Przy zadośćuczynieniu przesłanką jest krzywda, definiowana jako ujemne następstwa psychiczne wywołane czynem.

Przedmiotem kompensacji z art. 444 k.c. jest uszczerbek majątkowy wynikający z uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Naprawienie szkody obejmuje w szczególności: zwrot wydatków poniesionych przez poszkodowanego w związku z samym leczeniem i rehabilitacją jak i koszty opieki niezbędnej w czasie procesu leczenia, a także koszty związane pośrednio z doznany uszczerbkiem np. koszty przejazdów do szpitala czy utracone dochody.

Przedmiotem kompensacji zaś z art. 445 k.c. są cierpienia moralne i fizyczne wynikające z rozstroju zdrowia lub uszkodzenia ciała. Artykuł ten konstruuje podstawę dla majątkowej ochrony dóbr osobistych m.in. zdrowia.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe bezspornie wykazało, iż poszkodowany G. W. doznał bezpośrednio na skutek wypadku z dnia 4 kwietnia 2014 r. obrażeń, które wymagały leczenia szpitalnego, a kolejno ambulatoryjnego i rehabilitacji. Nie sposób również zakwestionować faktu, iż bez pomocy osób trzecich nie był w stanie samodzielnie funkcjonować i w związku z tym korzystał on z zasadnej opieki.

Sąd dokonując analizy w zakresie należnego powodowi zadośćuczynienia stanął na stanowisku, iż łączna kwota 30.000,00 złotych jest adekwatna do doznanych przez powoda cierpień natury psychicznej, poczucia krzywdy i naruszenia jego dóbr osobistych wywołanych wypadkiem.

Przy ustaleniu wysokości kwotowej zadośćuczynienia Sąd miał na względzie fakt, iż powód przez okres ponad trzech miesięcy mógł przemieszczać się jedynie o kulach, w zasadzie w obrębie swojego miejsca zamieszkania i najbliższej okolicy. Dolegliwości bólowe określane w 10-stopniowej skali (...) wynosiły w pierwszych 2 tygodniach 5-6 a następnie 3-2. W wyniku zdarzenia doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wynoszącego 13 %. Staw w momencie urazu został znacznie uszkodzony i mimo prawidłowego nastawienia, należy się liczyć z możliwością pojawienia się zmian zwyrodnieniowo-zniekształcających (opinia biegłego k. 101-107).

W tym stanie rzeczy oraz mając na względzie aktualne stosunki społeczno-ekonomiczne zasądzona kwota nie jest z pewnością rażąco wygórowana i stanowi stosowną rekompensatę pieniężną za doznane cierpienie, przede wszystkim fizyczne.

W zakresie należnego odszkodowania a to pomocy osób trzecich, Sąd wziął pod uwagę wnioski zawarte w opinii biegłego, również nie kwestionowane przez strony, że powód wymagał pomocy osób trzecich w wymiarze 2 godzin dziennie w pierwszych 4 tygodniach a następnie 1 godziny dziennie przez kolejnych 5 tygodni. Wprawdzie świadek U. S. zeznała, że pomagała bratu przez 70 dni przez około 3 godziny dziennie jednak trzeba mieć na uwadze, że pomoc krewnych poszkodowanych nie sprowadza się tylko do niezbędnych czynności ale również pomocy wynikającej z potrzeby niesienia jej bliskim osobom i często przekracza wymiar niezbędny do jej zapewnienia.

W tym właśnie zakresie Sąd oddalił częściowo powództwo ponad kwotę 56,00 zł wyliczoną w następujący sposób: 4 tygodnie po 2 godziny oraz 5 tygodni po 1 godzinie według stawki za usługi opiekuńcze 8,00 zł po odjęciu świadczenia wypłaconego przez pozwanego w wysokości 560,00 zł (77 godzin x 8,00 zł = 616,00 zł – 560,00 zł = 56,00 zł)

Odnośnie odszkodowania za utracone dochody, Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego, że powód nie udowodnił rozmiarów szkody związanych z ewentualnym wynagrodzeniem jakie utracił wskutek wypadku.

Ustalenie takie zawsze w przypadku osoby prowadzącej działalność gospodarczą będzie miało charakter hipotetyczny z uwagi niestałość osiąganego wynagrodzenia a jedynym dowodem, adekwatnym do zaświadczenia o zarobkach w przypadku osoby pozostającej w stosunku pracy jest właśnie zeznanie o wysokości uzyskanego przychodu składane do Urzędu Skarbowego a jego wyliczenie może nastąpić wyłącznie na podstawie porównania dochodów uzyskiwanych w okresie poprzedzającym. Bezsprzecznie w dniu zdarzenia powód odwiesił swoją działalność a jak wynika z dołączonych zeznań PIT-28 osiągnął w roku 2013 średnio, miesięcznie dochód (pomniejszony o ryczałt) w wysokości 4.826,00 zł. Kwota zatem zasądzanego odszkodowania z tego tytułu stanowi 9-cio miesięczne wynagrodzenie powoda pomniejszone o kwotę wypłaconego zasiłku przez ten okres.

Odnośnie odsetek od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona należą się odsetki ustawowe (art. 359 § 1 i 2 kodeksu cywilnego). Sąd podziela pogląd, że należą się one od dnia, w którym upłynął 30-dniowy termin przewidziany w art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych

(Dz. U. nr 124, poz. 1152) i orzekł jak w pktcie I-szym wyroku mając na względzie dwukrotne zgłoszenie przez powoda swojego żądania t.j. 31 października 2014 oraz 7 stycznia 2015 r.

Wobec powyższego Sąd uznał roszczenie za słuszne co do zasady i częściowo zasadne co do jego wysokości i uwzględnił je na mocy art. 444 i 445 kc.

O kosztach orzeczono na mocy art. 100 kpc, w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, mając na względzie, że powództwo uległo oddaleniu w niewielkiej jego części.

Sędzia Sądu Rejonowego

J. C.

Z.:

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda
sędzia